

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 69

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἔξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κίεθθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 9 Μαΐου 1876.

Κατὰ τὸν Κωντιλιανὸν πρῶτον καθήκον τοῦ γράφοντος εἶναι ἀνά ἐκφράζεται οὕτω σαφῶς, ὥστε οὐ μόνον πᾶς τις νὰ τὸν ἐνοῆ, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον νὰ ἦναι ἢ νὰ μὴ ἐνοήσῃ. Τὴν κανόνα τοῦτον τοῦ Ῥωμαίου κριτικοῦ ἔχοντες ἀείποτε κατὰ νοῦν, ἀφοῦ εἶπομεν ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν δελτίῳ ὅτι δι' ἕκαστον στρατιώτην δαπανῶνται κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικάς ἐν μὲν Ῥωσσίᾳ φρ. 330, ἐν Βαυαρίᾳ 280, ἐν Ἰταλίᾳ 250 καὶ οὕτω καθέξῃς, ὥστε ἐν Ἑλλάδι ἐδικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἀντὶ τῶν δαπανουμένων ἑνδεκά ἑκατομμυρίων, τρεῖς κτῆνα χιλιάδας στρατιωτῶν, ἐφροντίσαμεν εὐθὺς νὰ προσθέσωμεν «ἐπιτηροῦντων μονίμως ἢ ἐν ἐφεδρείᾳ ὄσον ἀλλοτρίων, δυναμένων νὰ συναθροισθῶσι καὶ τὴν «παρὰ τὴν ἐπίστατον ἐπί τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν κτλ», ἵνα καταστήσῃ πασιδῆλον ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς ἀνωτέρου δαπάνης περιλαμβάνομεν οὐχὶ μόνον τοὺς μονίμους ὀπλίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφεδρικούς, τοὺς οὐδὲν

δαπανῶντας ἐν ὄρα εἰρήνης καὶ «τρώγοντας τὸν ἄρτον τῶν ἐν αἵματι τῶν φλεβῶν τῶν» ἐν ὄρα πολέμου.

Τὴν ἀνωτέρω ἡμῶν φράσιν ἐνομιζόμεν σαφῆ καὶ αὐτόφωτον ὡς οὐρανὸν πυγολαμπίδας· ἀλλ' ἐν τούτοις εὐρέθησαν καὶ οἱ πορισθέντες ἐξ αὐτῆς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὴν δαπάνην τὴν ἀναγκαίαν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς συντήρησιν ἑκάστου στρατιώτου ὑπολογίζομεν διὰ μόνους τοὺς μονίμους ἀνδρας. Οἱ οὕτως ἐνοήσαντες κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ὡς παραθέσαντας ἐσφαλμένους ἀριθμούς, διότι ἀντὶ τῶν σημειωθέντων διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, ἀπαιτεῖται ἢ τριπλασία περίπου δαπάνη δι' ἕκαστον ἐν ἐνεργείᾳ στρατιώτην. Ἀληθέστατον τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν, τῶν τρωγόντων χάριν ἐκγυμνάσεως τὸν εἰρηνικὸν ἄρτον, ἀντιπροσωπεύει πανταχοῦ πλὴν τῆς Ἑλλάδος, τρεῖς ἐτέρους ἀνδρας, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην δαπάνην ὑποβάλλοντας τὸ κράτος πλὴν μόνως τῆς συντήσεως σάλπιγγος, ἧς ὁ ἦχος θέλει τοὺς συναθροίσαι ἐν ἀκαρεῖ ὑπὸ τὰς σημαίας, ἀμα ἡ πατρίς λάβει ἀνάγκην τοῦ αἵματος αὐτῶν.

Ὅποιαδήποτε ἢ παρεξήγησις αὕτη, ἢ πείθουσα ἡμᾶς ὅτι δὲν ἦτο παραδοξολόγος ὁ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ὁ θέλων νὰ ἦναι εἰς πάντας καταληπτός πρέπει καὶ πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἡλίου ν' ἀνάπτῃ ἐνίοτε κηρία, παρέχει ἡμῖν ἀξιόλογον εὐκαιρίαν νὰ θέσωμεν τὸν δάκτυλον ἐπὶ τὰς ἀληθεύς πληγῆς τοῦ στρατιωτικοῦ ἡμῶν προϋπολογισμοῦ. Εἶναι δὲ αὕτη ἢ παρ' ἡμῖν μοναδική καὶ πρωτάκουστος ἀναλογία μεταξὺ τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας.

Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Γότθας καὶ οἱ στατιστικοὶ πίνακες τοῦ Μαυρικίου Βλὰκ εἶναι βιβλία εἰς πάντα ἀνθρώπων πρόχειρα καὶ προσιτά. Ἀπλοῦν ἔλεμμα ἐπ' αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ πληροφορήσῃ ἡμᾶς ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Γερμανίᾳ καὶ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπου ὑπάρχει στρα-

τιωτικός οργανισμός μη προκατακλιμισμένος, εις έκαστον εν ενεργεία στρατιώτην αναλογούσιν έφραδροί τρεις, τέσσαρες ή και πέντε, έτοιμοι προς έκστρατείαν εν διαστήματι ήμερών τινων ή τὸ πολὺ εβδομάδων. Παρ' ήμιν δὲ κατὰ μοναδικήν εξαίρεσιν εις δύο μονίμους στρατιώτας αναλογεῖ εις μόνον εν έφραδρῷ ή μάλλον εν καταστίγῳ, πρὸς άνεύρεσιν τοῦ όποιου απαιτοῦνται ἀληθεῖς ἀνασκαφαί, και ὑπὲρ οὗ οὔτε όπλον, οὔτε φυσέκιον, οὔτε ένδυμα, οὔτε ἄρτος ὑπάρχει εν ταῖς ἀποθήκαις.

Τὸ πρόβλημα, τὸ όποιον πρὸ εἰκοσαετίας ήδη ἀπασχολεῖ πάντα τὰ λοιπὰ κράτη, είναι πῶς δι' ἐλαχίστης δαπάνης και δι' ἐλαχίστου μονίμου στρατοῦ νά δύνανται εν ώρα ἀνάγκης νά έχωσιν έτοιμοπόλεμον τὸν μέγιστον κατὰ τὰ μέσα έκάστου στρατόν. Τὸ πρόβλημα τούτο έλυσεν έκαστον τῶν έθνῶν τούτων κατὰ τήν ἀνωτέρω παρατεθειαν ἀναλογίαν. Μόνη δὲ ή Ἑλλάς φαίνεται ἀόκνως ἐπιδιώξασα και καταρθώσασα τὸ εναντίον, πῶς δηλ. διὰ τοῦσχετικῶς μεγίστου προϋπολογισμοῦ και πλείστου μονίμου στρατοῦ νά μή έχῃ ἀπολύτως τίποτε εν ώρα ἀνάγκης.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος πᾶν αἰσθημα και μόνην τήν σοφίαν τῶν ἀριθμῶν έχοντες ὑπ' ὄψιν νομίζομεν, ὅτι καθήκον παντός μη θεωροῦντος τὸν πατριωτισμὸν ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ήναι νά γνωμοδοτήσῃ τὸ ἐξής: νά μένωμεν ήσυχοι ὡς λίμνη εν ώρα ννεμίας; ἄλλοι ὡς οἱ εν αὐτῇ λίθῳ; ν' ἀφίσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέρος και ἐθνοφυλακὰς και γενικοῦς ἐξοπλισμοῦ; και έκτάκτους παρασκευάς. Ἀντὶ δὲ πάντων τούτων νά παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ένα οιοιδήποτε εκ τῶν συγχρόνων στρατιωτικῶν οργανισμῶν τῶν ἄλλων κρατῶν, δι' οὗ ν' ἀποκαύσωμεν και ήμεῖς ὅσους στρατιώτας και ὅσα ἐφόδια αναλογούσιν εν ώρα ἀνάγκης εις κράτος έχον πληθυσμὸν ἐνός και ήμισοῦ και προϋπολογισμὸν τεσσαράκοντα εκατομμυρίων.

Πρὸς εὐδόωσιν τοῦ τοιοῦτου σχεδίου, νομίζομεν ὅτι πρῶτον έργον τῆς προσεχούς συνόδου τῆς Βουλῆς πρέπει νά ήναι ή ψήφισις τοῦ κατωτέρω νόμου:

«Ἐφ' ὅσον διαρκούσιν αἱ κρίσιμοι περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει δαπανᾶσθαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος».

θ.

Ἀφοῦ ή ήμετέρα κυβέρνησις φαίνεται κλίνας δριστικῶς ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, νομίζομεν ὅτι πρὸς ἐξευμένισιν και καθυσύχασιν τῆς Ἰταλίας και τῆς Γαλλίας καλὸν ήθελεν είναι νά μεταδοθῇ εις τὰς κυβερ-

νήσεις αὐτῶν ἐπίσημος διαβεβαίωσις, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος εν τῇ Μεγάλῃ Ἰδέῃ δὲν περιλαμβάνεται οὔτε ή Σικελία και ή Παρθενόπη, οὔτε αἱ Φωκαῖκαι ἀποικίαι και ή Μασσαλία.

* *

Ἀδίκως νομίζομεν εφημερίδες τινὰς, προεξαρχούσας τῆς «Ἐρας», ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ἰπουργεῖου διὰ τήν ἀθρόαν ἀπονομήν εἰκοσιεπτὰ παρασήμων εις βουλευτάς. Ἀληθὲς είναι ὅτι εις τινὰς τούτων, πέντε ή ἐξ τὸ πολὺ, ήτο τὸ παράσημον περιττόν. Εἰς τοὺς λοιποὺς ὅμοις παρασημοφορηθέντας φίλους τῆς Κυβερνήσεως διακριτικὸν σημείον ἐπὶ τοῦ στήθους ήτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, ἵνα μή ὑπολαμβάνωνται εν τοῖς βασιλικῶς χοροῖς εκ τοῦ σχήματος; και τῶν τρόπων ὡς ὑπερέται, κινδυνεύοντες ν' ἀκούσωσιν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν «Φίλε μου, ένα ποτήρι κερὸ».

* *

Ἐρωτήσαντες εἰδήμονα ἀξιωματικὸν περὶ τῶν ἵππων τῶν τεσσάρων ήμῶν ἰλῶν, ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τήν ἀκόλουθον ἀπάντησιν «Οἱ πλείστοι αὐτῶν ἀντὶ τετραπόδων είναι τρίποδες, καταλληλότετοι πρὸς ἐπίδασιν «Πυθίας».

* *

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτάς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου όπλισμοῦ τῶν ἐννενήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, αὗς ὑπόσχεται ήμιν ή ἐκθεσις τῆς Κυβερνήσεως; και ἄλλοι μὲν θέλουσι νά όπλίσωμεν αὐτοὺς διὰ Σασεπῶ, ἄλλοι διὰ βελονωτῶν και ἔτεροι δι' όπλων Μυλωνᾶ. Δὲν λείπουσιν ὅμοις και φρόνημοι ἄνθρωποι γνωμοδοτοῦντες ὅτι εις τήν παρούσαν ήμῶν κατάστασιν ἀρροδιώτατος όπλισμὸς είναι εὐθαλεῖς κλάδοι ἐλαίας.

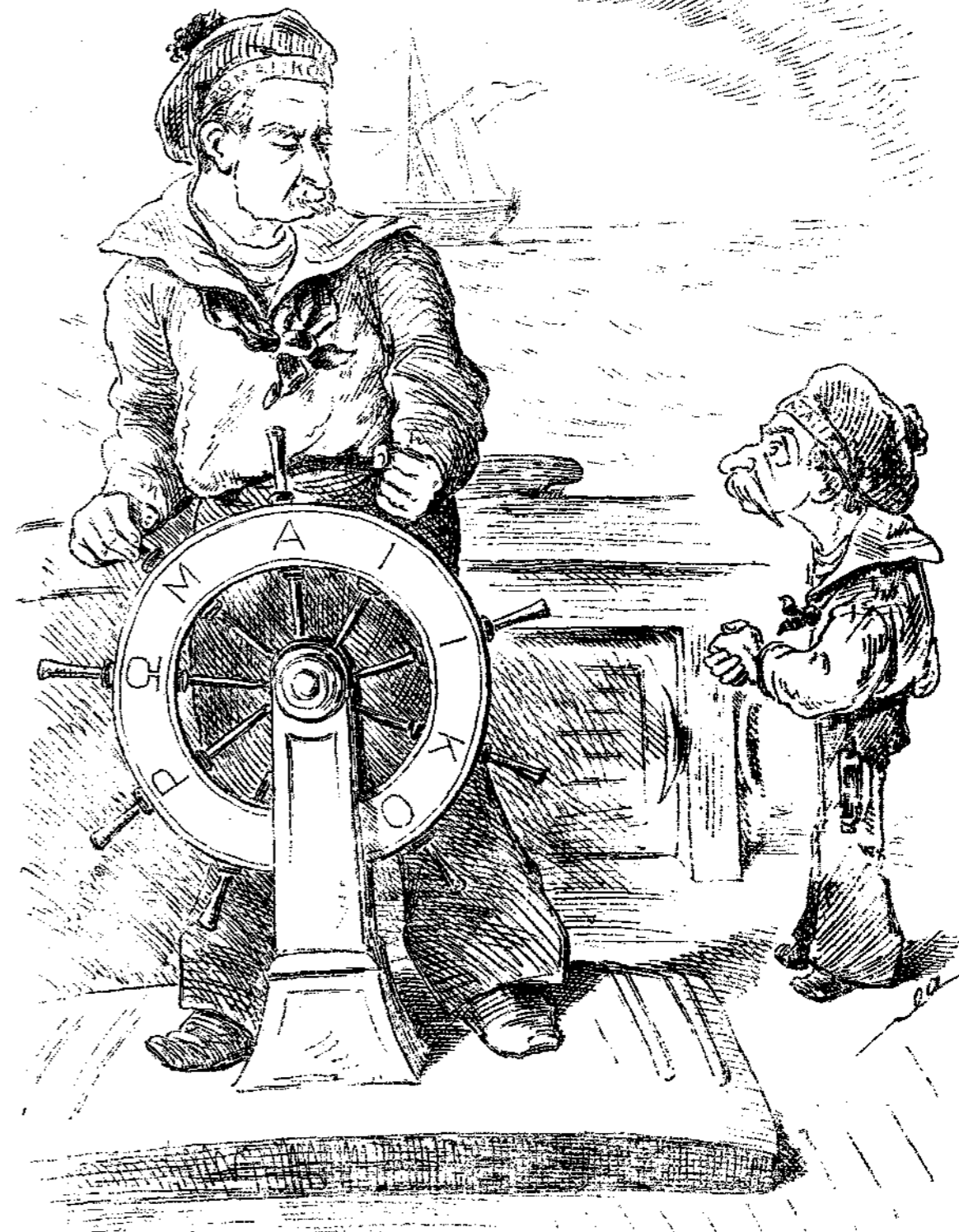
* *

Ὁ «Πολίτης» τὸ «Μέλλον» και τινες ἄλλοι αὐτοῦ συναδελφοὶ συνηγοροῦσιν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς; ήμεῖς πολὺ φοβούμεθα ὅτι συνερχόμενοι σήμερον οἱ κ. κ. βουλευταί, ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ έθνους εκ τῶν ἐνότων, θέλουσιν ὁμοιάζει διακοσίους μαγείρους μή έχοντας τί νά μαγειρεύσωσι.

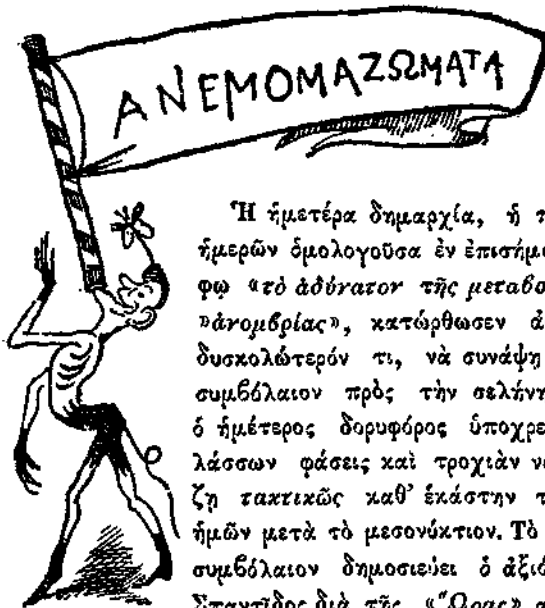
* *

Τελικὸν συμπέρασμα ἐπιστολῆς εκ Μεσολογγίου ήν έκρινεν ἀξίαν καταχωρίσεως ἀντὶ κυρίου ἄρθρου ὁ «Πολίτης» είναι τὸ ἐξής «Εὐκολώτατον είναι νά έχωμεν ἐντὸς δύο μηνῶν έτοιμοιαν στρατὸν εκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν; και πεντήκοντα χιλιάδες Ἑλληνας ἀδύνατον είναι νά νικηθῶσιν ὑπὸ οιοιδήποτε ἀριθμοῦ ἄλλοφύλων». Τήν περικοπήν ταύτην παρεθέσαμεν ἵνα ἀποδείξωμεν τὸ μάταιον τῆς δαπάνης πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν ἐννενήκοντα χιλιάδων τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἀφοῦ πεντήκοντα μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατάκτησιν τῆς οἰκουμένης.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

— Πῶς πάμε Ἀλέξανδρε;
— Πρῶμα. Ὡς τὸ Νοέμβριο ξέρα δὲ θὰ βροῦμε.

Ἡ ἡμετέρα δημορχία, ἡ πρό τιων ἡμερῶν δημολογοῦσα ἐν ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ «τὸ ἀδύνατον τῆς μεταβολῆς τῆς ἡγεμονίας», κατῳρθώσεν ἀφ' ἐτέρου δυσκολώτερόν τι, νὰ συνάψῃ δηλαδὴ συμβόλαιον πρὸς τὴν σελήνην, δι' οὗ ὁ ἡμέτερος δορυφόρος ὑποχρεοῦται ἀλάσσω φάσει καὶ τροχίαν νὰ φωτίζη τακτικῶς καθ' ἐκάστην τὴν πόλιν ἡμῶν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὸ τοιοῦτον συμβόλαιον δημοσιεῖται ὁ ἀξιοτίμος κ. Σπαντιδὸς διὰ τῆς «Ἔρα» αὐτολεξεῖ εἰς ἀκολούθως. «Κατὰ τὰς τύχας τοῦ θεοῦ ἡ Σελήνη ἀναπληροῦ μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὴν ἑλλειψίν τοῦ ἀερίφωτος». Ἀγνοοῦμεν ἂν ἐν τῷ συμβολαίῳ τούτῳ ὑπάρχει ὅρος τις προνοῶν καὶ περὶ τῶν ἐκλείψεων.

Ὁ φιλόκαλος ἡμῶν ἀστυνόμος, παραστήσας ἐσχάτως εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Νικόλαον Κοτζιᾶν ὅτι πρέπει νὰ συμμορφωθῇ κάκεινος πρὸς τὸν νόμον τῆς πλακοστρώσεως τοῦ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ πεζοδρομίου, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ εἰς ἀπάντησιν ἐνστάσεις ληφθείσας ἐκ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Schelling, τὰς ὁποίας δὲν εὑρεν ἀκόμη τρόπον ν' ἀποκρούσῃ καίτοι συμβουλευθεὶς τὸν κ. Φίλιππον Ἰωάννου. Ὡς ἐκ τούτου διακωμίζεται ἐκεῖ ἐν μέσῳ τοῦ πλακοστρώστου φιλοσοφικὴ ὕψις κωνιορτοῦ.

Πρὸ τίνος κουρείου ἴδομεν προχθὲς τὸ πεζοδρόμιον ποτιζόμενον διὰ πλήρους λεκάνης ἀνθρωπίνου αἵματος. Ὁ κ. κουρεὺς, πατριώτης ὢν φουστανελλᾶς, καλὸν φαίνεται, ἐνόμισεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις νὰ προγυμνάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ὄσφρησιν τῶν πολιτῶν εἰς τὰς αἱματοχυσίας.

Τὸ σέβας καὶ τὸ θάμβος τῶν ἐφημεριδογράφων τῆς Βιέννης πρὸ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν εἶναι ἀκόμη τοσοῦτον, ὥστε αὐτόπται μάρτυρες μὴ τυφλοὶ περιγράφουσι μετ' ἐνθουσιασμοῦ τῆς σεπτῆς ἡμῶν ἀνάσσης τοὺς μέλαρας ὀφθαλμοὺς.

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Φίλε «Ἀσμοδαίε»,

Εἶμαι ὁμογενὴς ἀπὸ καιροῦ παρεπιδημῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην τοῦ πρωτεύου βασιλείου, ἔχων δὲ συγγενεῖς εἰς τὰ ἀντίτιπα κράτη ἐκεῖνα, ἅτινα Εὐρώπῃ ἀποκαλοῦσιν. Οἱ ἀληθεῖς οὗτοι ἀπόγονοι τῶν Ἀβδηριτῶν,

καὶ τοὶ μακρὰν διαμένοντες, ἔχουν τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα καὶ θέλουν νὰ τοὺς φωτίξω δι' αὐτὰ καὶ νὰ τοῖς στέλω ἐφημερίδας καὶ πάλιν ἐφημερίδας. Καὶ ἐγὼ μὲν διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω δίδω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καθ' ἑβδομάδα φακέλους διὰ ἀφόρων φύλλων, ὧν ὅμως οἱ πλείστοι δὲν εὐρίσκουν τὸν δρόμον των. Τὰ τετράγωνα ἐκεῖνα χαρτάκια τὰ ὅποια κολλοῦσιν ἐπάνω ἔχουν μὲν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος γόμμα, πλὴν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἔχουν μέλι καὶ κολοῦσι, φαίνεται, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ δυστυχισμένα φύλλα μου ρίπτονται εἰς τοὺς ἀποπάτους. Ἐντὸς δὲ τοῦ ταχυδρομείου, ὡς μανθάνω, ἡ ἀλληλεγγύη εἶναι τόσον ἐδραία ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσέλθῃ διόρθωσίς τις. Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀκούουν, ἐκρίνα καλὸν νὰ προστρέξω εἰς τὸν διάβολον μήπως φέρουν ἀποτέλεσμα τι οἱ ὀνοχές του.

Ὁ Θεασώτης σου.
ΦΛΩΡΙΟΣ ΤΑΛΛΑΡΑΣ.

Τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν περιέχει ἡ «Γάξιν» «Τελευταῖον δὲ ἀδικιωτάτη εἶναι καὶ ἡ μομφὴ ὅτι ὁ κ. Κουμουνοῦρος συνεδέθη μετὰ ληστῶν κατὰ τὸν κρητικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἂν τοῦτο ἦτο ἀληθὲς, οὐδαμῶς ψεκτέον, διότι εἰς τοιοῦτους πολυδακρύτους ἀγῶνας ἐπιτρέπεται νὰ συνδέσται τις...

ΚΛΑΟΜΟΙΡΗΣ.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐκάστη πόλις προσέφερεν εἰς τὸν Πολιοῦχον θεὸν στεφάνους ἐξ ἀνθέων, τὴν κνίσσαν τῶν ὀπτῶν ἀμνῶν ἢ βοῶν, ἢ καρποὺς ἐκ τῶν πρώτων παραγομένων, ἅμα συνέδαιναν ἡττά τι· ἢ ἐπὶ ἤγετο τὸ ἔαρ. Τοιοῦτόν τι παρατηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, πρᾶσφένουσαν, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ἔαρος, τὸ μόνον προῖόν της τὴν κόνιν, ἥτις ἀκαταπαύστως καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην πνοὴν τοῦ ἀνέμου ὑπέικουσα, ἀνυψοῦται δίκην θυμιάματος πρὸς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τοῦ Ὑψίστου.

Φ. . .

Φίλε «Ἀσμοδαίε»,

Δὲν πιστεύω νὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ φίλος «Νεολόγος» καὶ διὰ τὴν ἐμὴν ἄγρην νεοελληνισμῶν ἐκ τῶν πλακίστων τοῦ παρ' ἡμῖν τύπου λειμῶνιν, ἐξ ἧς σοὶ πέμπω σήμερον μικρὸν δείγμα μόνον καὶ μόνον ἵνα ἴδῃ ὁ «Νεολόγος» ὅτι καὶ εἰς τοῦ νεωτέρου θηρευτοῦ τὰ δίκτυα πολλὰκις πίπτει θήραμα χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ, ὅταν ἦναι ἀφθονον.

Τοῦ «Τόπου» ὁ ἐξῆς γραμματικὸς ἀδάμας δὲν ἐπιδέχεται σχόλιον: «Ἄς μάθῃ κτλ. ὅτι ἡ ὕψις μερὶς τοῦ τόπου δὲν θὰ δεχθῆ εἰς τοὺς κάλπους της σιμωνιακὸν ἐπίσκοπον».

Ὁ γέρον «Ἡρωῶνδος» ἐκ παρεδρομῆς βεβαίως ἔγραψε: «τῶν λοιπῶν μὴ ἐμφανισθέντων κατὰ τὰ εἰσαχθέντα πιστοποιητικὰ τῶν ἱατρῶν».

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.